

รายงานการประชุม
คณะกรรมการควบคุมมลพิษ
ครั้งที่ ๔/๒๕๖๐
วันศุกร์ที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๐
ณ ห้องประชุม ๒๐๒ ชั้น ๒ กรมควบคุมมลพิษ

ผู้มาประชุม

๑. นายวิจารณ์ สิมายา	ประธานกรรมการ
ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
๒. นายสุจิโรจน์ คงเมือง	กรรมการ
หัวหน้ากลุ่มงานนโยบายพิเศษ	
แทนอธิบดีกรมการปกครอง	
๓. พันตำรวจโท สวิสต์ เจริญผล	กรรมการ
สารวัตรงานตรวจพิสูจน์มลภาวะ กองกำกับการ ๕ กองบังคับการตำรวจจราจร	
แทนผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	
๔. นายมานพ คล้ายบัณฑิตย์	กรรมการ
หัวหน้ากลุ่มพลังงานและสิ่งแวดล้อม	
แทนอธิบดีกรมการขนส่งทางบก	
๕. นายไพบูลย์ พานทอง	กรรมการ
นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการ	
แทนอธิบดีกรมเจ้าท่า	
๖. นายอรณวัฒน์ วัฒนวรรณ	กรรมการ
นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ	
แทนอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	
๗. นางอรอนงค์ ทรงกิตติ	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีน้ำและสิ่งแวดล้อมโรงงาน	
แทนอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม	
๘. นางสาวปริญญ์ ใหม่เจริญศรี	กรรมการ
นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ	
แทนอธิบดีกรมอนามัย	
๙. นางมลิสา เวชยานนท์	กรรมการ
นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการพิเศษ	
แทนอธิบดีกรมวิชาการเกษตร	
๑๐. นางสาวสาวิตรี ศรีสุข	กรรมการ
ผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศสิ่งแวดล้อม	
แทนอธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม	

๑๑. นายพีรพล เดชะชาติ กรรมการ
นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
แทนเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๒. นางเต็มศิริ จงพูนผล กรรมการ
ผู้อำนวยการกองจัดการคุณภาพอากาศและเสียง
แทนปลัดกรุงเทพมหานคร
๑๓. นายอดิศักดิ์ ทองไข่มุกด์ กรรมการ
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๔. นายสุพัฒน์ หวังวงศ์วัฒนา กรรมการ
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๕. นายธเรศ ศรีสถิตย์ กรรมการ
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๖. นายอำนาจ วงศ์บัณฑิต กรรมการ
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๗. นายจตุพร บุรุษพัฒน์ กรรมการและเลขานุการ
อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

ผู้ไม่มาประชุม (เนื่องจากติดภารกิจอื่น)

๑. อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง กรรมการ
๒. นางวัชรภรณ์ มุลกำปิล กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นางสาวรณดา เตียรธสุวรรณ รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
๒. จำลิสตรี หญิง ชัยญานัท ข้างสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
๓. นางสาวจินตนา เอี่ยมพินนวงศ์ กรุงเทพมหานคร
๔. นางสาวจิตติมา จารุเดชา กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม
๕. นายสมชาย ทรงประกอบ กรมควบคุมมลพิษ
๖. นายเฉลิมศักดิ์ เพ็ชรสุวรรณ กรมควบคุมมลพิษ
๗. นางกัญชลิ นาวิกภูมิ กรมควบคุมมลพิษ
๘. นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์ กรมควบคุมมลพิษ
๙. นางสาวผานิต รัตสุข กรมควบคุมมลพิษ
๑๐. นายพันศักดิ์ ถิรมงคล กรมควบคุมมลพิษ
๑๑. นางสาวนุชจริยา อรัญศรี กรมควบคุมมลพิษ
๑๒. นางนิภาภรณ์ ใจแสน กรมควบคุมมลพิษ

๑๓. นางสาวชมพูนุท โลหิตานนท์	กรมควบคุมมลพิษ
๑๔. นายธานี จารุณี	กรมควบคุมมลพิษ
๑๕. - ๒๓. เจ้าหน้าที่กรมควบคุมมลพิษ จำนวน ๙ คน	กรมควบคุมมลพิษ

เริ่มประชุม เวลา ๑๓.๓๐ น.

วาระที่ ๑ เรื่องประธานแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

วาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๐

๑. ประธานกรรมการแจ้งต่อที่ประชุมว่าได้เวียนรายงานการประชุมฯ ให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษพิจารณาแล้ว โดยผู้แทนกรมอุตุนิยมวิทยาพื้นฐานและการเหมืองแร่ ขอแก้ไขข้อผู้มาประชุมลำดับที่ ๗ และฝ่ายเลขานุการฯ ขอแก้ไข หน้า ๗ มติที่ประชุมวาระ ๓.๒ แผนแม่บทการบริหารจัดการน้ำเสียชุมชน (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณารับรองรายงานการประชุมฯ หรือมีข้อแก้ไขเพิ่มเติมประการใด

๒. นายธเรศ ศรีสถิตย์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขอแก้ไขรายงานการประชุมเพิ่มเติม ดังนี้

๒.๑ หน้า ๗ มติที่ประชุม วาระ ๓.๑ (ร่าง) ยุทธศาสตร์การจัดการคุณภาพน้ำของประเทศไทย (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) ข้อ ๒. จาก “ให้กรมควบคุมมลพิษนำความเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมมลพิษปรับแก้ไข และนำ (ร่าง) ยุทธศาสตร์การจัดการคุณภาพน้ำของประเทศไทย (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ไปปรับปรุงความคิดเห็นกลุ่มย่อยจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป และนำมาเสนอคณะกรรมการควบคุมมลพิษเพื่อทราบ” เป็น “ให้กรมควบคุมมลพิษนำความเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมมลพิษปรับแก้ไข และนำ (ร่าง) ยุทธศาสตร์การจัดการคุณภาพน้ำของประเทศไทย (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ไปปรับปรุงความคิดเห็นกลุ่มย่อยจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการควบคุมมลพิษ แล้วนำเสนอคณะกรรมการควบคุมมลพิษอีกครั้ง ก่อนเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป”

๒.๒ หน้า ๗ มติที่ประชุม วาระ ๓.๒ (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารจัดการน้ำเสียชุมชน (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) จาก “ให้กรมควบคุมมลพิษนำ (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารจัดการน้ำเสียชุมชน (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ไปปรับปรุงความคิดเห็นกลุ่มย่อยจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป และนำมาเสนอคณะกรรมการควบคุมมลพิษเพื่อทราบ” เป็น “ให้กรมควบคุมมลพิษนำความเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมมลพิษปรับแก้ไข และนำ (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารจัดการน้ำเสียชุมชน (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ไปปรับปรุงความคิดเห็นกลุ่มย่อยจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการควบคุมมลพิษแล้ว นำเสนอคณะกรรมการควบคุมมลพิษอีกครั้ง ก่อนเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป”

๓. นายอดิศักดิ์ ทองไข่มุกต์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขอแก้ไขรายงานการประชุมฯ เพิ่มเติม ดังนี้

๓.๑ หน้า ๖ วาระ ๓.๑ (ร่าง) ยุทธศาสตร์การจัดการคุณภาพน้ำของประเทศไทย (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ย่อหน้าที่ ๒ ในส่วนความเห็นและข้อเสนอแนะ ดังนี้

- ข้อ ๑. แก้ไข จาก “การเสนอมาตรการภายใต้ยุทธศาสตร์ควรมีเฉพาะมาตรการที่สำคัญ และชัดเจน กำหนดยุทธศาสตร์การจัดการที่มาจากกรณีปัญหาและสาเหตุ และมีการจัดลำดับความสำคัญของมาตรการที่ต้องดำเนินการเพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี” เป็น “การกำหนดยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ ควรจะทำในประเด็นที่สำคัญและสามารถแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับผลวิเคราะห์ของสาเหตุและปัญหา”

- ข้อ ๒. แก้ไข จาก “ควรปรับวิสัยทัศน์ กรอบแนวคิด เป้าหมาย ให้ชัดเจน และสามารถวัดผลได้ เช่น วิสัยทัศน์ “แหล่งน้ำมีคุณภาพดีขึ้น” ควรปรับเป็น “แหล่งน้ำมีคุณภาพตามมาตรฐาน” เป้าหมายหลัก การนำน้ำที่ผ่านการบำบัดแล้วกลับมาใช้ประโยชน์ เป็นกระบวนการ ไม่ใช่เป้าหมาย” เป็น “ควรปรับวิสัยทัศน์ กรอบแนวคิด เป้าหมาย ให้ชัดเจน และสามารถวัดผลได้ เช่น วิสัยทัศน์ “แหล่งน้ำมีคุณภาพดีขึ้น” ไม่สามารถวัดได้ เนื่องจากคำว่าดีขึ้นในความหมายของแต่ละคนอาจจะไม่เท่ากัน ควรปรับเป็น “แหล่งน้ำได้มาตรฐานหรือมีคุณภาพเหมาะสมกับการใช้ประโยชน์ และการนำน้ำที่ผ่านการบำบัดแล้วกลับมาใช้ประโยชน์ เป็นกระบวนการ ไม่ใช่เป้าหมาย เป้าหมาย คือ การแก้ไขปัญหาคูณภาพน้ำ”

- ข้อ ๖. บรรทัดที่ ๒ แก้ไข จาก “...การทำนาข้าวแปลงใหญ่...” เป็น “...การทำนาข้าวซึ่งเป็นผู้ใช้น้ำรายใหญ่...”

- ข้อ ๗. แก้ไข จาก “ควรเพิ่มค่าเป้าหมายการจัดการน้ำเสียชุมชนอย่างถูกต้องให้มากขึ้น...” เป็น “เพิ่มค่าเป้าหมายชุมชนที่มีการจัดการน้ำเสียอย่างถูกต้องมากขึ้น...”

๓.๒ เพิ่มเติมความเห็นและข้อเสนอแนะที่บันทึกไม่ครบ คือ “ปัญหาคูณภาพน้ำเสื่อมโทรม ไม่ใช่การบังคับใช้กฎหมายเป็นลำดับแรก ปัญหาคูณภาพน้ำเสื่อมโทรมเกิดจากมีคนทำห้คูนภาพน้ำเสื่อมโทรมโดยการทิ้งของเสีย การบังคับใช้กฎหมายเป็นกระบวนการที่จะลดไม่ห้มีการทิ้งของเสีย”

๓.๓ มติที่ประชุมวาระที่ ๓.๑ และ ๓.๒ ให้เป็นไปตามที่นายธเรศ ศรีสถิตย์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขอแก้ไข

๓.๔ หน้า ๘ มติที่ประชุมวาระ ๓.๕ (ร่าง) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเขตประกอบการอุตสาหกรรม เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม มติที่ประชุมเดิมให้เป็นข้อ ๑. และให้เพิ่มเหตุผลในการขอรับรองมติที่ประชุมให้ชัดเจนว่า “เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำมติของคณะกรรมการควบคุมมลพิษไปดำเนินการได้โดยไม่ชักช้า คณะกรรมการควบคุมมลพิษจึงได้รับรองมติที่ประชุมวาระ ๓.๕”

๓.๕ หน้า ๑๐ มติที่ประชุมวาระ ๓.๖ การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการกำหนดมาตรฐานควบคุมค่าความเข้มข้นจากโรงงานยางพาราด้วย ให้เพิ่มเติมเหตุผลการรับรองมติที่ประชุม จึงขอแก้ไขเป็น “เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำมติของคณะกรรมการควบคุมมลพิษไปดำเนินการได้โดยไม่ชักช้า คณะกรรมการควบคุมมลพิษจึงได้รับรองมติที่ประชุมวาระ ๓.๖”

ความเห็นเพิ่มเติม

๑. นายอดิศักดิ์ ทองไข่มุกต์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขอให้กรมควบคุมมลพิษตรวจสอบให้แน่ชัดว่ายุทธศาสตร์การจัดการคุณภาพน้ำฯ จะนำไปเสนอภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติในกระบวนการหรือขั้นตอนใด และต้องเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติด้วยหรือไม่

๒. นายวิจารณ์ สิมายา ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประธานกรรมการได้แจ้งต่อที่ประชุมเพิ่มเติมว่า “(ร่าง) ยุทธศาสตร์การจัดการคุณภาพน้ำของประเทศไทย (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)” จะนำไปผนวกไว้ในแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ซึ่งจะต้องนำเสนอคณะกรรมการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ และจะนำมาเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ สำหรับเรื่องการจัดตั้งงบประมาณ สำนักงานงบประมาณมีการกำหนดเป็นแผนงานบูรณาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

๓. นายอดิศักดิ์ ทองไข่มุกต์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ได้สอบถามความก้าวหน้าของการแก้ไข (ร่าง) ยุทธศาสตร์การจัดการคุณภาพน้ำของประเทศไทย (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) หลังจากประชุมรับฟังความคิดเห็นกลุ่มย่อย (Focus group) นายสมชาย ทรงประกอบ ผู้อำนวยการสำนักจัดการคุณภาพน้ำ กรมควบคุมมลพิษ รายงานว่าขณะนี้ ได้แก้ไข (ร่าง) ยุทธศาสตร์การจัดการคุณภาพน้ำของประเทศไทย (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ตามความเห็นของที่ประชุมกลุ่มย่อยแล้ว และอยู่ระหว่างการจัดทำเป็นรูปเล่มและเชิญประชุมกลุ่มย่อยอีกครั้ง โดยคาดว่าจะแล้วเสร็จภายในสิ้นเดือนสิงหาคม ๒๕๖๐ และจะจัดประชุมกลุ่มย่อยอีกครั้งในต้นเดือนกันยายน ๒๕๖๐

มติที่ประชุม

รับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ ตามที่แก้ไข

วาระที่ ๓ เรื่องเพื่อพิจารณา

๓.๑ (ร่าง) แผนปฏิบัติการจัดการมลพิษทางอากาศและเสียงในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๐

ฝ่ายเลขานุการฯ นำเสนอต่อที่ประชุม ดังนี้

๑. กรมควบคุมมลพิษและกรุงเทพมหานครร่วมกับหน่วยงานต่างๆ จัดทำและขับเคลื่อนการดำเนินงานแผนปฏิบัติการจัดการมลพิษทางอากาศและเสียงในกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙

๒. คณะกรรมการควบคุมมลพิษ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ และครั้งที่ ๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๐ มีมติรับทราบผลการดำเนินงานแผนปฏิบัติการจัดการมลพิษทางอากาศและเสียงในกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ ผลการหารือระหว่างกรมควบคุมมลพิษและกรุงเทพมหานครในการจัดทำแผนปฏิบัติการจัดการมลพิษทางอากาศและเสียงระยะต่อไป และความคืบหน้าการจัดทำ (ร่าง) แผนปฏิบัติการจัดการมลพิษทางอากาศและเสียงในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔

๓. กรมควบคุมมลพิษและกรุงเทพมหานครมีประชุมหารือกับจังหวัดในปริมณฑล ได้แก่ นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ สมุทรสาคร นครปฐม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๔ ครั้ง ในการยกร่าง แผนปฏิบัติการดังกล่าว จัดสัมมนารับฟังความคิดเห็น และรับฟังความคิดเห็นทางเว็บไซต์กรมควบคุมมลพิษ

๔. สารสำคัญของ (ร่าง) แผนปฏิบัติการจัดการมลพิษทางอากาศและเสียงในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔

ดำเนินการต่อเนื่องจากแผนปฏิบัติการฯ พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ และขยายพื้นที่ให้ครอบคลุม จังหวัดในปริมณฑล เนื่องจากการกระจายตัวของมลพิษและแหล่งกำเนิดมลพิษไม่ได้อยู่เฉพาะพื้นที่กรุงเทพมหานคร

พื้นที่ดำเนินงาน กรุงเทพมหานคร นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ สมุทรสาคร และนครปฐม
เป้าหมาย ภายในสิ้นปี พ.ศ. ๒๕๖๔ คุณภาพอากาศและเสียงในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑลอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- PM₁₀ กรุงเทพมหานครและปริมณฑล : อยู่ในมาตรฐานไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๙
- สารเบนซีน กรุงเทพมหานคร : ไม่เกิน ๓.๑ ไมโครกรัม/ลูกบาศก์เมตร
- ก๊าซโอโซน กรุงเทพมหานครและปริมณฑล : อยู่ในมาตรฐานร้อยละ ๙๙
- ระดับเสียง กรุงเทพมหานคร : อยู่ในมาตรฐานไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐
- การจัดการเรื่องร้องเรียน กรุงเทพมหานครและปริมณฑล : ได้รับการตรวจสอบเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนดไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐

มาตรการสำคัญ มี ๕ มาตรการ ๔๘ แผนงาน วงเงินรวม ๔,๗๐๗.๒๙ ล้านบาท ได้แก่

๑. มาตรการจัดการมลพิษจากยานพาหนะ ประกอบด้วย ๒๖ แผนงาน วงเงิน ๓,๘๑๕.๙๒ ล้านบาท เช่น ควบคุมมลพิษจากรถใช้งาน ลดการสะสมของมลพิษจากการจราจรและการใช้ทาง ลดมลพิษทางเสียงจากการจราจร ส่งเสริมการใช้รถมลพิษต่ำ การเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะและการเดินทางที่ไม่ใช้เครื่องยนต์

๒. มาตรการจัดการมลพิษอุตสาหกรรม ประกอบด้วย ๗ แผนงาน ใช้งบดำเนินการปกติ เช่น เข้มงวดตรวจสอบการให้ใบอนุญาตตั้ง/การต่อใบอนุญาตโรงงาน สถานประกอบการ ตรวจสอบโรงงาน และสถานประกอบการที่ถูกร้องเรียน เน้นอุตสาหกรรมที่เป็นสาเหตุของปัญหาฝุ่นละอองและสารอินทรีย์ระเหยง่าย ควบคุมไอระเหยจากท่อเรือ

๓. มาตรการจัดการมลพิษจากการก่อสร้างและแหล่งกำเนิดอื่น ประกอบด้วย ๔ แผนงาน ใช้งบดำเนินการปกติ เช่น ตรวจสอบและควบคุมการดำเนินโครงการก่อสร้างให้เป็นไปตามมาตรการที่กำหนด ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ทั้งก่อน ระหว่างและหลังการดำเนินโครงการ

๔. มาตรการส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๓ แผนงาน วงเงิน ๖๓๗.๐๓ ล้านบาท ให้ความสำคัญกับการสร้างสภาพแวดล้อมที่ดี เช่น อนุรักษ์ ฟื้นฟู รักษา และเพิ่มพื้นที่สีเขียว

๕. มาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการคุณภาพอากาศและเสียง ประกอบด้วย ๘ แผนงาน วงเงิน ๒๕๔.๓๔ ล้านบาท เช่น เพิ่มศักยภาพเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบและควบคุมการดำเนินโครงการก่อสร้างที่กำหนดให้ต้องทำ EIA และการตรวจวัดมลพิษจากยานพาหนะ สร้างความเข้มแข็งให้ภาคประชาชนในการร่วมจัดการปัญหามลพิษทางอากาศและเสียง

การติดตามประเมินผล กรุงเทพมหานครติดตามจากหน่วยงานในสังกัด สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ติดตามผลจากหน่วยงานในจังหวัด และกรมควบคุมมลพิษติดตามจากหน่วยงานอื่นๆ โดยกรมควบคุมมลพิษและกรุงเทพมหานครร่วมประเมินผลการดำเนินงานในภาพรวม

ที่ประชุมมีการอภิปรายอย่างกว้างขวาง โดยมีความเห็นและข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. ค่าเป้าหมายคุณภาพอากาศที่ตั้งไว้ไม่ควรต่ำกว่าสถานการณ์คุณภาพอากาศในปัจจุบัน ถึงแม้ว่าจะรวมปริมาณมลพิษด้วย เนื่องจากสถานที่ที่ตรวจวัดคุณภาพอากาศเป็นสถานีเดิม ซึ่งมีอยู่ทั้งในพื้นที่กรุงเทพมหานครและจังหวัดในปริมาณหลายวันจังหวัดนครปฐม การกำหนดค่าเป้าหมายที่ต่ำจะทำให้คาดการณ์ว่าสถานการณ์มลพิษทางอากาศในอีก ๕ ปีข้างหน้า จะไม่ดีขึ้น

๒. ควรเพิ่มเป้าหมาย $PM_{2.5}$ ซึ่งเป็นความท้าทายและสามารถดำเนินการให้เห็นผลได้ดีกว่า PM_{10} เนื่องจากค่า PM_{10} ปัจจุบันดำเนินการได้เกือบร้อยละ ๑๐๐ แล้ว ซึ่งเป็นผลมาจากการปรับปรุงคุณภาพน้ำมันและการใช้รถยนต์มาตรฐานยูโร ๔ ที่มีปริมาณเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งจะส่งผลให้คุณภาพอากาศดีขึ้นเรื่อยๆ

๓. การเสนอมาตรการควมมีข้อมูล Emission Inventory ที่สามารถวิเคราะห์แหล่งที่มาและสาเหตุของปัญหามลพิษทางอากาศที่เป็นสาเหตุหลัก เพื่อนำไปกำหนดแผนปฏิบัติการ กิจกรรม และค่าเป้าหมายที่แก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศจากสาเหตุดังกล่าวได้

๔. การกำหนดค่าเป้าหมายสารเบนซิน ซึ่งยังสูงกว่าค่ามาตรฐานเฝ้าระวังในบรรยากาศ ขอให้ประเมินจากความเสี่ยงของสารเบนซินที่มีผลต่อสุขภาพของคนในกรุงเทพมหานครและจังหวัดในพื้นที่ปริมาณ

๕. เนื่องจากแผนฉบับนี้เป็นแผนปฏิบัติการ จึงควรระบุงบประมาณให้ชัดเจน เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปปฏิบัติได้

มติที่ประชุม

ให้กรมควบคุมมลพิษนำความเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมมลพิษไปปรับแก้ไข (ร่าง) แผนปฏิบัติการจัดการมลพิษทางอากาศและเสียงในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๐ และนำมาเสนอคณะกรรมการควบคุมมลพิษพิจารณาอีกครั้ง

๓.๒ การกำหนดมาตรฐานค่าความทึบแสงของฝุ่นละอองฟุ้งกระจายจากเรือที่มีการขนถ่ายสินค้าระหว่างกัน

ฝ่ายเลขานุการฯ นำเสนอต่อที่ประชุม ดังนี้

๑. คณะกรรมการควบคุมมลพิษ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ มีมติเห็นชอบร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าความทึบแสงของฝุ่นละอองฟุ้งกระจายจากเรือที่มีการขนถ่ายสินค้าระหว่างกัน และ เรื่อง กำหนดให้เรือที่มีการขนถ่ายสินค้าระหว่างกันเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียออกสู่บรรยากาศ โดยมีข้อเสนอแนะให้ดำเนินการเพิ่มเติมเพื่อประกอบการนำเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

๒. กรมควบคุมมลพิษมีการจัดประชุมหารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๒ ครั้ง คือ เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ และวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๐ เพื่อทบทวนการกำหนดมาตรฐานค่าความทึบแสงของฝุ่นละอองฟุ้งกระจายจากเรือที่มีการขนถ่ายสินค้าระหว่างกัน ซึ่งทุกหน่วยงานเห็นควรกำหนดมาตรฐานดังกล่าว โดยมีค่าความทึบแสงไม่เกินร้อยละ ๕ เมื่อตรวจวัดด้วยเครื่องมือ Smoke Opacity Meter

๓. กรมควบคุมมลพิษ ทำการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมและภาวะมลพิษกรณีการขนส่งสินค้าบริเวณเกาะสีชังเพื่อประเมินศักยภาพและผลกระทบสิ่งแวดล้อมในการเป็นเขตขนส่งสินค้าระดับภูมิภาคเพื่อรองรับการขยายตัวของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เมื่อ ๒๕๕๗ และจัดทำข้อเสนอมาตรการและแนวทางในการป้องกันผลกระทบฝุ่นละอองจากการขนถ่ายสินค้าระหว่างเรือ ครอบคลุมการลดผลกระทบจากขั้นตอนการขนถ่ายจากเรือไปะลงเรือสินค้า การกำหนดจุดจอดเรือสินค้าและพื้นที่ทำการขนถ่ายสินค้าทางเรือให้เหมาะสมในแต่ละฤดูกาล การลดผลกระทบที่ตัวสินค้าโดยตรง การควบคุมและติดตามตรวจสอบ การขนถ่ายสินค้าทางเรือให้เป็นไปตามวิธีปฏิบัติที่ดี การบังคับใช้กฎหมายที่มีอยู่อย่างเคร่งครัด และการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๔. กรมควบคุมมลพิษร่วมกับกรมเจ้าท่าและกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทำการติดตามตรวจสอบปัญหาการกระจายของฝุ่นละอองจากการขนถ่ายสินค้าจากเรือบริเวณเกาะสีชัง ในช่วงปี ๒๕๕๘ – ๒๕๖๐ พบว่ายังมีการฟุ้งกระจายของฝุ่นละออง สร้างความเดือดร้อนต่อความเป็นอยู่ของประชาชน ทั้งนี้ ผลการตรวจวัดเมื่อวันที่ ๒๓-๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ พบค่าความทึบแสงของฝุ่นละอองฟุ้งกระจายอยู่ในช่วงร้อยละ ๐-๒.๙๗ และฝุ่นละอองขนาดเล็กกว่า ๑๐ ไมครอน (PM₁₀) มีค่าเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง อยู่ในช่วง ๐.๐๑๕-๐.๐๓๔ มิลลิกรัม/ลูกบาศก์เมตร (มาตรฐานเท่ากับ ๐.๑๒ มิลลิกรัม/ลูกบาศก์เมตร)

๕. จากการทบทวนข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการควบคุมและป้องกันปัญหาฝุ่นละอองฟุ้งกระจายจากการขนถ่ายสินค้าระหว่างกัน และผลจากการประชุมหารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงเห็นควรให้มีการกำหนดมาตรฐานควบคุมค่าความทึบแสงของฝุ่นละอองฟุ้งกระจายจากเรือที่มีการขนถ่ายสินค้าระหว่างกันตามมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมายอื่น และเจ้าพนักงานท้องถิ่น ใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการดังกล่าว ส่วนการที่จะประกาศให้เรือที่มีการขนถ่ายสินค้าระหว่างกันเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๖๘ ยังไม่จำเป็น เนื่องจากเรือถือเป็นยานพาหนะตามคำนิยามในมาตรา ๔ และตามความในมาตรา ๖๔ กำหนดว่า “ยานพาหนะที่จะนำมาใช้จะต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษเกินกว่ามาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตามมาตรา ๕๕”

ที่ประชุมมีการอภิปรายอย่างกว้างขวาง โดยมีความเห็นและข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. ให้ปรับแก้ไข (ร่าง) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในข้อ ๑ ดังนี้

๑.๑ คำนิยาม “เรือที่มีการขนถ่ายสินค้าระหว่างกัน” หมายความว่าถึง “เรือที่มีกิจกรรมการขนถ่ายสินค้าระหว่างกัน”

๑.๒ “เครื่องวัดความทึบแสง (Smoke Opacity Meter)” ตัดคำว่า “Smoke” ออก คำอธิบายวิธีการตรวจวัดของเครื่องมือ ให้เพิ่มข้อความต่อจากถ้อยคำ “เทียบกับค่าความเข้มของแสงทั้งหมดจากแหล่งกำเนิดแสงในขณะที่ไม่มีฝุ่นละออง

๒. ข้อ ๓ หลักเกณฑ์และวิธีการตรวจวัดค่าความทึบแสงของฝุ่นละอองฟุ้งกระจายจากเรือที่มีการขนถ่ายสินค้าระหว่างกัน ไม่ขัดข้องที่จะให้กรมควบคุมมลพิษเป็นผู้ออกประกาศ

๓. ข้อ ๔ ไม่สมควรกำหนดระยะเวลาที่ใช้บังคับหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป เนื่องจากไม่มีการประกาศเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษ และเจ้าพนักงานตามกฎหมายอื่นต้องนำไปกำกับดูแลการประกอบกิจการ

๔. ให้กรมควบคุมมลพิษหารือกับกรมเจ้าท่าเพื่อเตรียมการในการอบรมให้กับเจ้าหน้าที่กรมเจ้าท่า การเตรียมอุปกรณ์ เครื่องมือ เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้

มติที่ประชุม

๑. เห็นชอบกับการกำหนดมาตรฐานค่าความทึบแสงของฝุ่นละอองฟุ้งกระจายจากเรือที่มีการขนถ่ายสินค้าระหว่างกัน ตามมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยมีค่าความทึบแสงไม่เกินร้อยละ ๕ เมื่อตรวจวัดด้วยเครื่องมือ Opacity Meter

๒. เห็นชอบกับการไม่ประกาศให้เรือที่มีการขนถ่ายสินค้าระหว่างกันเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษ ตามมาตรา ๖๘ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

๓. ให้กรมควบคุมมลพิษนำความเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมมลพิษไปปรับแก้ไข (ร่าง) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าความทึบแสงของฝุ่นละอองฟุ้งกระจายจากเรือที่มีการขนถ่ายสินค้าระหว่างกัน และนำเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาต่อไป และนำมารายงานคณะกรรมการควบคุมมลพิษทราบ

๔. เนื่องจากจะต้องมีการเร่งรัดเสนอประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าความทึบแสงของฝุ่นละอองฟุ้งกระจายจากเรือที่มีการขนถ่ายสินค้าระหว่างกัน เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปบังคับใช้ในทางปฏิบัติ คณะกรรมการควบคุมมลพิษจึงได้รับรองมติที่ประชุมดังกล่าวในที่ประชุมแล้ว

๓.๓ กรอบแนวคิดการกำหนดอัตราค่าบริการกลางและระบบการจัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสีย

ฝ่ายเลขานุการฯ นำเสนอต่อที่ประชุม ดังนี้

๑. กรอบแนวคิดการกำหนดอัตราค่าบริการกลาง

๑.๑ ใช้แนวทางการวิเคราะห์อัตราต้นทุน (Cost Recovery Method) แบ่งเป็น ๓ กรณี ได้แก่ กรณีที่ ๑ ต้นทุนทุกประเภท ได้แก่ ค่าที่ดิน ค่าก่อสร้าง ค่าดำเนินการ และค่าทดแทนเครื่องจักร กรณีที่ ๒ ต้นทุนเฉพาะ ค่าก่อสร้าง ค่าดำเนินการ และค่าทดแทนเครื่องจักร และกรณีที่ ๓ ต้นทุนเฉพาะ ค่าดำเนินการและค่าทดแทนเครื่องจักร

๑.๒ ระบบบำบัดน้ำเสียที่พิจารณากำหนดอัตราค่าบริการกลาง แบ่งเป็น ๓ ประเภท ได้แก่ ระบบบำบัดน้ำเสียแบบบ่อผิวน้ำ (Stabilization pond: SP) ระบบบำบัดน้ำเสียแบบบ่อเติมอากาศ (Aerated lagoon: AL) และระบบบำบัดน้ำเสียแบบเอเอส (Activated sludge: AS) ซึ่งเป็นระบบหลักที่ใช้ในปัจจุบัน ครอบคลุมอัตราการไหลของน้ำเสีย (Flow) ระหว่าง ๒,๐๐๐ - ๕๐๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร/วัน และกำหนดอายุโครงการ ๒๐ ปี

๑.๓ ต้นทุน (Cost) การบำบัดน้ำเสียหน่วยเป็นบาทต่อปี ประกอบด้วย ๑) ค่าที่ดิน ๒) ค่าก่อสร้าง ๓) ค่าดำเนินการ ได้แก่ ค่าบุคลากร ค่าไฟฟ้า ค่าชุดลอกและกำจัดตะกอน ค่าตรวจวิเคราะห์น้ำ ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษาค่าสารเคมี และค่าใช้จ่ายอื่นๆ และ ๔) ค่าทดแทนเครื่องจักร เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการคาดการณ์ให้ครอบคลุมระยะเวลา ๒๐ ปี

๑.๔ นำต้นทุนการบำบัดน้ำเสียในปีที่ ๑ ปีที่ ๕ ปีที่ ๖ ปีที่ ๑๐ ปีที่ ๑๑ ปีที่ ๑๕ ปีที่ ๑๖ และปีที่ ๒๐ แบ่งเป็น ๓ ส่วน ตามกลุ่มผู้ใช้น้ำประปา และกำหนดสัดส่วนการจ่ายเงินของแต่ละกลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ ที่อยู่อาศัย จ่ายร้อยละ ๒๗ ของต้นทุนของระบบแต่ละประเภท (บาทต่อปี)

กลุ่มที่ ๒ ราชการและธุรกิจขนาดเล็ก จ่ายร้อยละ ๓๔ ของต้นทุนของระบบแต่ละประเภท (บาทต่อปี)

กลุ่มที่ ๓ รัฐวิสาหกิจ/อุตสาหกรรม/ธุรกิจขนาดใหญ่ จ่ายร้อยละ ๓๙ ของต้นทุนของระบบแต่ละประเภท (บาทต่อปี)

๒. การกำหนดอัตราค่าบริการกลาง แบ่งออกเป็น ๔ ช่วง ทุก ๕ ปี ได้แก่ ช่วงที่ ๑ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ช่วงที่ ๒ ปี ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ ช่วงที่ ๓ ปี ๒๕๗๐ - ๒๕๗๔ และช่วงที่ ๔ ปี ๒๕๗๕ - ๒๕๗๙ โดยแต่ละช่วงจะแบ่งเป็น ๓ กรณี ตามการคืบหน้า แยกตามประเภทของระบบและกลุ่มผู้ใช้น้ำ โดยกำหนดทั้งค่าต่ำสุดและค่าสูงสุด (บาท/ลูกบาศก์เมตร น้ำใช้)

ที่ประชุมมีการอภิปรายอย่างกว้างขวาง โดยมีความเห็นและข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. ปัจจัยที่ใช้ในการคำนวณไม่เป็นไปตามหลักการทางเศรษฐศาสตร์ เช่น การใช้อัตราเงินเพื่อการไม่นำค่าเสื่อมราคา มูลค่าซากที่ขายคืนได้ ราคาค่าก่อสร้าง การประมาณราคากลาง และยังมีอีกหลายปัจจัยมาประกอบการคำนวณ ไม่ควรนำราคาตามมูลค่าเมื่อปี ๒๕๓๘ มาปรับใช้ในการคำนวณปี ๒๕๖๐ และไม่ควรกำหนดเป็นค่าตัวเลข เพราะในข้อเท็จจริงการคำนวณอัตราค่าบริการต้องเฉพาะเป็นรายพื้นที่

๒. ควรเสนอเป็นกรอบแนวคิดและวิธีการคำนวณแล้วนำไปคำนวณจากข้อมูลตัวเลขจริงของแต่ละพื้นที่ และประเมินเทียบกับอัตราที่ประกาศในปัจจุบัน ไม่ใช่การใช้ตัวเลขอัตราตามที่ประกาศในเทศบัญญัติ

๓. ควรเสนอเป็นหลักเกณฑ์ทางเทคนิค (Technical guideline) แทนการเสนอเป็นอัตราค่าบริการกลาง

๔. ระบบบำบัดน้ำเสียแบบบ่อฝัง ให้ใช้วงเล็บภาษาอังกฤษเป็น Oxidation pond ตามที่กรมควบคุมมลพิษเคยประกาศไว้

๕. ควรวิเคราะห์ปัญหาว่าปัจจุบันระบบบำบัดน้ำเสีย ๑๐๑ แห่ง สามารถเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสียได้เพียง ๑๖ แห่ง มีปัญหาอุปสรรคมาจากสาเหตุใด มีต้นทุนค่าบำบัด และอัตราการจัดเก็บเป็นเท่าไร เพื่อวิเคราะห์และเสนอรัฐบาลพิจารณา

มติที่ประชุม

ให้กรมควบคุมมลพิษนำความเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ไปปรับแก้ไขการเสนอกรอบแนวคิดการกำหนดอัตราค่าบริการและระบบการจัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสีย โดยศึกษาข้อมูลในทุกมิติเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม โดยควรเสนอเป็นหลักเกณฑ์ทางเทคนิค (Technical guideline) ที่แสดงวิธีคิดคำนวณอัตราค่าบริการโดยไม่ต้องระบุเป็นค่าตัวเลข และนำมาเสนอคณะกรรมการควบคุมมลพิษพิจารณาอีกครั้ง

วาระที่ ๔ เรื่องเพื่อทราบ

๔.๑ ความก้าวหน้าในการแก้ต่างคดีแทนคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ในคดีหมายเลขดำที่ ส. ๗/๒๕๕๙ ส.๕๙/๒๕๕๙ ส. ๒๗/๒๕๕๙ ส.๕๘/๒๕๕๙ และ ส.๕๙/๒๕๕๙ ระหว่างสมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๐๑ คน ผู้ฟ้องคดี และอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๒ คน ผู้ถูกฟ้องคดี (ผลกระทบจากมลพิษที่อำเภอ นครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา)

ฝ่ายเลขานุการฯ นำเสนอต่อที่ประชุม ดังนี้

๑. คณะกรรมการควบคุมมลพิษ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ ให้มอบอำนาจให้อธิบดีกรมควบคุมมลพิษในฐานะกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ในการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีหมายเลขดำที่ ส. ๗/๒๕๕๙ ส. ๕๖/๒๕๕๙ ส. ๕๗/๒๕๕๙ ส. ๕๘/๒๕๕๙ และ ส. ๕๙/๒๕๕๙ จนกว่าคดีจะสิ้นสุด และให้มีอำนาจในการอุทธรณ์คดีต่อศาลปกครองแทน รวมถึงให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ หรือข้าราชการในสังกัดที่ได้รับมอบหมายดำเนินคดีแทนได้ด้วย และนำเสนอความก้าวหน้าผลการต่อสู้คดีให้ กก.คพ. ทราบเพื่อพิจารณาเป็นระยะๆ ต่อไป

๒. กรมควบคุมมลพิษได้จัดส่งข้อเท็จจริงเพื่อจัดทำคำให้การในคดีแก่พนักงานอัยการ ผู้รับมอบอำนาจ ซึ่งได้ยื่นคำให้การในคดีดังกล่าวต่อศาลปกครองกลาง เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ และคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ ให้กรมควบคุมมลพิษจัดทำคำให้การเพิ่มเติมโดยให้นายอำนาจ วงศ์บัณฑิต กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาก่อนจัดส่งให้ศาลปกครอง และหากกรมควบคุมมลพิษได้รับคำคัดค้านคำให้การจากผู้ถูกฟ้องคดีแล้ว ให้กรมควบคุมมลพิษจัดส่งคำคัดค้านคำให้การให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษทราบด้วย

๓. พนักงานอัยการได้แจ้งให้ทราบว่า การยื่นคำให้การเพิ่มเติมตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมมลพิษดังกล่าว ควรยื่นภายหลังจากการได้รับคำคัดค้านคำให้การจากผู้ถูกฟ้องคดีแล้ว เพื่อให้การชี้แจงเป็นไปตามขั้นตอนการแสวงหาข้อเท็จจริงของศาลปกครอง โดยขณะนี้ ยังไม่ได้รับคำคัดค้านคำให้การจากศาลปกครองกลาง

มติที่ประชุม รับทราบ

๔.๒ รายงานผลการดำเนินงานตามมติคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๐

ฝ่ายเลขานุการฯ นำเสนอผลการดำเนินงานตามมติคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ ในวาระเพื่อพิจารณา จำนวน ๖ เรื่อง ได้แก่

๑. (ร่าง) ยุทธศาสตร์การจัดการคุณภาพน้ำของประเทศไทย (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ได้จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นกลุ่มย่อยจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการควบคุมมลพิษ เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ อยู่ระหว่างการปรับแก้ไข

๒. (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารจัดการน้ำเสียชุมชน (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ได้จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นกลุ่มย่อยจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการควบคุมมลพิษ เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๐ อยู่ระหว่างการปรับแก้ไข

๓. (ร่าง) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทของโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเขตประกอบการอุตสาหกรรม เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มอบหมายให้กลุ่มกฎหมาย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิจารณา ก่อนนำเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ลงนาม

๔. การแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานควบคุมค่าความเข้มข้นจากโรงงานยางพารา ประธานกรรมการควบคุมมลพิษ ได้ลงนามในคำสั่งที่ ๒/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ เรียบร้อยแล้ว

๕. การกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากสถานประกอบการเกี่ยวกับการทำน้ำจืดจากน้ำทะเล ได้รับการบรรจุเป็นวาระเพื่อพิจารณาในการประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ ในวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๐

๖. การกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเขตประกอบการอุตสาหกรรมที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับการฟอก ขัด หรือเคลือบสีหนังสัตว์ ได้รับการบรรจุเป็นวาระเพื่อพิจารณาในการประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณา ครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ ในวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๐

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุม

นายอดิศักดิ์ ทองไข่มุกต์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขอให้ฝ่ายเลขานุการฯ รายงานผลการดำเนินงานตามมติคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ทุกเรื่องที่ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษทราบในการประชุมทุกครั้ง

มติที่ประชุม รับทราบ

เลิกประชุม เวลา ๑๖.๓๐ น.

นางกัญชลี นาวิกภูมิ
นางสาวชมพูนุท โลหิตานนท์
นางเกวลิณ วงศ์เศรษฐศิริ
ผู้บันทึกรายงานการประชุม

นางสุวรรณา เตียรธสุวรรณ
ผู้ตรวจรายงานการประชุม